

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca scop completarea dispozițiilor Legii nr. 573/2003 privind Codul fiscal, în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată a cesionării drepturilor de proprietate intelectuală.

Cesionarea drepturilor de proprietate intelectuală nu îndeplinește condițiile de independență necesare pentru a putea fi considerată prestări de servicii în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Operațiunile de transfer și/sau cesionare, de către persoane fizice, a drepturilor de proprietate intelectuală (drepturi de autor, brevete, licențe, mărci comerciale și a altor drepturi similare), nu îndeplinesc condițiile de independență necesare din punctul de vedere al aplicării taxei pe valoarea adăugată.

De pildă, un actor poate fi independent din punct de vedere al realizării venitului, însă din punctul de vedere al plății taxei pe valoarea adăugată nu. Aceasta deoarece odată ce a semnat contractul prin care se obliga să dea naștere rolului care i s-a atribuit din piesa respectiva, trebuie să se supună regulilor teatrului respectiv, să joace piesa la anumite ore, repetițiile să le facă la anumite ore, să respecte indicațiile regizorului, să folosească recuzita teatrului respectiv, etc., deci nu îndeplinește condițiile de independență din punctul de vedere al aplicării taxei pe valoarea adăugată.

Din punctul de vedere al impozitului pe venit însă, acesta poate fi plătit printr-un contract de cesiune de drept de autor, deoarece interpretarea rolului din piesa respectivă este creația proprie a actorului (cu respectarea indicațiilor regizorului, ce-i drept, însă este o creație proprie).

Același raționament este valabil și pentru jurnaliști sau ziariști, persoane fizice ce operează în presa scrisă și/sau audiovizual. În practică însă, se constată faptul că organul fiscal face o confuzie gravă între independența din punctul de vedere al realizării venitului și independența din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Prevederile legislative în vigoare nu asigură condiții de egalitate între contribuabili, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Faptul ca această categorie de contribuabili este impozitată prin utilizarea cotelor de cheltuieli forfetare, face ca aceștia să nu își poată deduce TVA decât în limita cotelor de cheltuieli forfetare. Astfel, dacă cheltuielile depășesc cota de cheltuieli forfetare, acestea vor fi considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal și, implicit, și TVA-ul aferent este nedeductibil.

De altfel, prin limitarea dreptului de a deduce doar în limita cotelor de cheltuieli forfetare, această categorie de contribuabili nu va avea niciodată posibilitatea solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată, întrucât nu va ajunge niciodată în această situație.

În schimb, un alt contribuabil, sub o alta formă de organizare, un consultant sau o societate comercială, își deduce integral atât cheltuiala cât și TVA-ul și chiar, în anumite situații, va putea solicita rambursarea taxei pe valoarea adăugată, lucru imposibil de realizat pentru cei plătiți cu titlu de drepturi de proprietate intelectuală.

Acest lucru contravine dispozițiilor art.3 din Codul fiscal, respectiv Principiile Fiscalității, care la lit. a), intitulată neutralitatea măsurilor fiscale, specifică faptul că trebuie să se asigure „condiții egale investitorilor, capitalului român și străin” .

Un alt aspect îl reprezintă ineficiența, din punct de vedere bugetar, a acestei măsuri, respectiv aceea de a aplica taxa pe valoarea adăugată la transferul și/sau cesionarea drepturilor de proprietate intelectuală.

În realitate se întâmplă în felul următor: o societate X colectează într-o lună un TVA în sumă de 1.000 lei care, teoretic, ar trebui achitat către bugetul de stat. Societatea X plătește către o persoană fizică, cu titlu de drept de autor, suma de 500 lei pentru care își va deduce un TVA în sumă de 120 lei. Astfel, în final societatea X va plăti la bugetul de stat, cu titlu de TVA, suma de 880 lei.

Concomitent, cesionarul dreptului de autor are cheltuieli în sumă de 100 lei, pentru care își deduce un TVA în sumă de 24 lei. Deci, cesionarul dreptului de autor va plăti către bugetul de stat, cu titlu de TVA, suma de 96 lei.

Din câte se observă, dacă initial societatea X colectase și ar fi trebuit să plătească la bugetul de stat, cu titlu de TVA, suma de 1.000 lei, după aplicarea TVA de către cesionarul dreptului de autor, suma pe care o va încasa bugetul de stat va fi de 976 lei (respectiv 880 lei de la societatea X și 96 lei de la cesionarul de drept de autor). Acest lucru înseamnă că bugetul de stat încasează mai puțin cu suma de 24 lei, respectiv suma pe care are dreptul să o deducă acel cesionar de drept de autor.

Dacă la nivel național avem, de pildă, 50.000 de cesionari de drepturi de proprietate intelectuală persoane fizice, care își deduc lunar, la TVA, suma de 100 de euro, acest lucru înseamnă o pierdere totală la bugetul de stat de 5.000.000 euro lunar, respectiv 60.000.000 euro anual.

De reținut faptul că deducerile acestea apar vrând-nevrând, pentru ca fiecare are de plată niște utilități sau o chirie, o reparație la mașină, un protocol etc.

Se observă, astfel, faptul că, prin renunțarea la obligarea la plata taxei pe valoarea adăugată a persoanelor fizice care transferă sau cesionează drepturi de proprietate intelectuală, se ating două scopuri :

- a) se simplifică sistemul fiscal cu privire la aceste categorii de contribuabili, atât pentru contribuabilii respectivi, cât și pentru instituțiile statului;
- b) cresc veniturile bugetului de stat, din încasările cu titlu de TVA.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, vă rugăm să fiți de acord cu adoptarea prezentei propuneri legislative.

Inițiator,

Senator.....

DAN ȘOVA.

VICTOR PONTA

